

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

77.

KURIER LITIEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 29-го Сентября. — 1839 — Wilno. Piątek. 29-go Września.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 18 Сентября.

Высочайшею Грамотою, 30 Августа, Всемилостивѣйше пожалованы алмазные знаки Ордена *Св. Александра Невскаго*, Командиру 1-го Резервного Кавалерійскаго Корпуса, Генералу отъ Кавалеріи *Никитину*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 30 Августа, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена *Св. Владимира 1-й степени*, Командиръ 2-го Пехотнаго Корпуса, Генералъ отъ Кавалеріи Графъ *Крейцъ*.

— Высочайшею Грамотою, 30 Августа, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена *Благо Ора*, Начальникъ 3-й Легкой Кавалерійской Дивизіи, Генералъ-Лейтенантъ *Сиверсъ 1-й*.

— Дополненіемъ къ Высочайшимъ Приказамъ, отданнымъ 30 Августа, Отставной Генералъ-Маіоръ *Карпенко* опредѣленъ въ службу съ состояніемъ по Арміи.

— Дѣвица Баронесса *Лунза Гейсмаръ* Всемилостивѣйше пожалована во Фрейлины къ Ея Императорскому Величеству.

— Въ Именномъ Его Императорскаго Величества Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату въ 11-й день сего Августа за собственноручнымъ Его Величества подписаніемъ, изображено:

„Во вниманіи къ потерямъ, понесеннымъ Бессарабскою областію отъ неблагопріятствовавшихъ краю сему обстоятельствъ и дабы положить основаніе благосостоянію и распространенію областного города Кишинева, признали Мы за благо, независимо отъ льготъ, предоставленныхъ вообще всемъ городамъ Бессарабіи указомъ Нашимъ 26 го Сентября 1830 года, Всемилостивѣйше даровать городу Кишиневу, начиная съ будущаго 1840 года, впредь на десять лѣтъ, т. е. по 1 Января 1850 года, нижеслѣдующія льготы:

„1) Всѣхъ записанныхъ нынѣ или имѣющихъ впредь записаться, на основаніи существующихъ правилъ, по городу сему въ гильдіи, если они въ теченіи льготнаго времени устроятъ или приобретутъ по купкою, для собственнаго своего употребленія, какія либо зданія или торговыя заведенія, какъ то: заводы, фабрики, лавки и т. п., освободить на все означенное выше время отъ платежа гильдейскихъ повинностей, съ предоставленіемъ имъ по торговлѣ правъ, тѣмъ, кои устроятъ зданія или заведенія цѣною въ три тысячи рублей серебромъ и выше — 1-й гильдіи, свыше тысячи пяти сотъ рублей серебромъ — 2-й гильдіи и свыше трехъ сотъ рублей серебромъ — 3-й гильдіи.

„2) Льготу сію распространить и на тѣхъ, кои устроили подобныя зданія или заведенія въ теченіе послѣднихъ лѣтъ, начиная съ 1-го Января 1836 года.

„3) Лицамъ, состоящимъ на льготѣ по 1 и 2 гильдіямъ, дозволить производствъ соответственныхъ ихъ званію торговля и промысловъ только въ Бессарабіи и во всемъ Новороссійскомъ краѣ, въ прочихъ же мѣстахъ Имперіи не иначе, какъ со взятіемъ установленныхъ свидѣтельствъ и съ опредѣленнымъ за оныя платежемъ.

„4) Промысламъ состоящихъ на льготѣ по 3 гильдіи ограничиваются только городомъ Кишиневомъ и

WIA DOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 18-go Września.

Презъ Найвысшій Дипломатъ, 30-го Сierpnia, Найтаскавіей ударованы знаками бриллантовѣи Orderu *Sw. Alexandra Newskiego*, Dowódzca 1-go Odwodowego Korpusu Jazdy, Jenerał Jazdy, *Nikitin*.

— Презъ Найвысшій Rozkaz Dzienny, 30 Сierpnia, Найтаскавіей мianowany Kawalerem Orderu *Sw. Włodzimierza 1 go stopnia*, Dowódzca 2-go Korpusu Piechoty, Jenerał Jazdy *Hrabia Kreutz*.

— Презъ Найвысшій Дипломатъ, 30-го Сierpnia, Найтаскавіей мianowany Kawalerem Orderu *Orła Białego*, Naczelnik 2 giej Dywizyi Lekkiej Jazdy, Jenerał-Porucznik *Siwers 1-szy*.

— Презъ dodatek do Найвысшего Rozkazu Dzienego, 30-го Сierpnia, odstawni Jenerał-Major *Karpenko*, przyjęty do służby z liczeniem się w Armii.

— Panna Baronówna *Ludwika Geismar*, Найтаскавіей мianowana Freiling Najjaśniejszej Cesarzowej Jer Mości.

— W Imiennym Jego Cesarzkiej Mości Найвысшымъ Указіе, данымъ Rządzącemu Senatowi, dnia 11-go terażniejszego Сierpnia, z własnoręcznymъ Jego Cesarzkiej Mości podpisemъ, wyrażono:

„Z uwagi na straty, poniesione przez Obwód Bessarabski z niepomysłnychъ krajowi temu okoliczności i żeby położyć osnovę dobrego bytu i rozszerzenia obwodowego miasta Kiszyniewa, Uznaliśmy za dobrą, nie zależnie od ulg, udzielonych w powszechności wszystkimъ miastomъ Bessarabii, przez Ukaz Nasz 26 Września 1830 roku, Najmiłościwiej darować miastu Kiszyniewu, zaczynając od następującego 1840 roku, odtąd na lat dziesięć, t. j. do 1-go Stycznia 1850 roku, niżej wymienione ulgi:

„1) Wszystkichъ zapisanychъ teraz, albo mającychъ na przyszłośćъ zapisać się, na osnovie będącychъ prawideł, w mieście témъ do gild, jeżeli w ciągu czasu ulgowego abudują, albo przez kupno nabędą, dla własnego swojego użycia, jakiekolwiekъ budowy lub handlowe zaprowadzenia, jako to: zakłady, fabryki, kramy, i t. p., uwolnić na cały wyżej wymieniony czas od opłaty gildyjnychъ повинności, z zostawieniemъ dla nichъ w handlu prawa, tymъ, którzy wystawią budowy, albo urządzą zaprowadzenia, wartości trzechъ tysięcy rubli srebremъ i wyżej — 1-szej gildy, wyżej tysiąca pięćset rubli srebremъ — 2-giej gildy i wyżej trzechset rubli srebremъ — 3-ciej gildy.

„2) Ulgę tę rozciągnąć i na tychъ, którzy wystawili jużъ podobne budowy, lub urządzili zakłady w biegu latъ ostatnichъ, zaczynając od 1-go Stycznia 1836 r.

„3) Osobomъ, należącymъ do ulgi z 1-ej i 2-ej gildy, dozwolić prowadzenia odpowiednichъ stanow ichъ handlu i przemysłówъ tylko w Bessarabii i w całymъ kraju Nowo-Rossyjskimъ; w innychъ zaśъ miejscachъ Cesarstwa nie inaczej, jakъ za wzięciemъ ustanowionychъ świadectwъ i z naznaczoną na nie opłatą.

„4) Przemysłъ należącychъ do ulgi z 3-ciej gildy, ogranicza się tylko miastemъ Kiszyniewemъ i jego powia-

уведомъ онаго; во всѣхъ же другихъ городахъ торговли дозволяется имъ единственно со взятіемъ надлежащаго свидетельства и съ платежѣмъ наравнѣ съ мѣстными купцами.

„5) Сроки съихъ льготъ для всѣхъ вообще кончатся съ истеченіемъ льготнаго времени, даруемаго городу Кишиневу, не смотря на время устройства ими упомянутыхъ зданій или заведеній.

„6) Купцы, кои не имѣютъ въ Кишиневѣ зданій или торговыхъ заведеній въ опредѣленную выше цѣну, или кои устроили оныя до 1836 года, остаются на льготѣ, предоставленной вообще городамъ Бессарабіи, впродѣ до истеченія назначеннаго для сего указомъ 26 Сентября 1830 года срока.

„7) Буде въ нарушеніе сихъ правилъ откроются злоупотребленія или упущенія въ причисленіи купцовъ на льготу, то взысканіе утраченныхъ чрезъ сіе казною податей обращается какъ на виновныхъ въ томъ Членовъ Магистрата и Думы, такъ и на тѣ мѣста, кои имъ утверждено будетъ неправильное причисленіе.”

— Государь Императоръ по положенію Комитета Гр. Министровъ, 11-го Августа Высочайше повелѣть соизволилъ: въ согласность съ Высочайшимъ Манифестомъ отъ 1-го Іюля сего года и соответственно разрѣшенію, Высочайшимъ Указомъ 25 дня того же мѣсяца, данному Опекунскимъ Совѣтомъ, въ замѣну 473 статьи Свода Учрежден. и Уст. о Общ. Призр. (Т. 13) постановить: Приказы Общественнаго Призрѣнія принимать отъ частныхъ вкладчиковъ и всякихъ мѣстъ и заведеній на обращеніе капиталы въ Россійской золотой и серебряной монетѣ состоящія, на основаніи общихъ правилъ о вкладахъ.

— Государственный Связъ въ Департаментѣ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи мнѣніемъ, между прочимъ, *положилъ*: для отвращенія на будущее время всякихъ недоразумѣній, равно какъ и для избѣжанія слишкомъ частыхъ опубликованій Губернскихъ начальствъ, иногда по причинамъ, по которымъ достаточно бы было и одного выговора безъ повсемѣстнаго его оглашенія, — постановить, чтобы впродѣ,—когда по мѣрѣ вины, признано будетъ нужнымъ не только сдѣлать Гражданскому Губернатору или Губернскому Правленію строгій выговоръ, но и опубликовать оный, — о семъ последнемъ именно упоминаемо было и въ подносимыхъ Его Величеству докладахъ; когда же въ докладѣ нечего о томъ сказано не будетъ, то считать Высочайшее соизволеніе последовавшимъ единственно на самый выговоръ, а не на его опубликованіе. Мнѣніе сіе Высочайше утверждено 23 Іюня 1839 г.

— Его Императорское Величество, по представленію Г. Министра Финансовъ, рассмотрѣнному въ Комитетѣ Гр. Министровъ, въ 1 день минувшаго Августа, Высочайше повелѣлъ: 1) Дозволить вывозъ за границу пшеничной и всякой другой муки и всякихъ хлѣбныхъ сухарей, безъ взиманія, въ теченіе семи лѣтъ, пошлины, тарифомъ установленной. 2) Въ теченіе сего же времени, за вывозъ пшеничной муки и пшеничныхъ хлѣбныхъ сухарей изъ Россійскихъ портовъ: Балтійскаго, Чернаго и Азовскаго морей, выдавать Россійскимъ и иностраннымъ шкиперамъ нижезначенную премію, или награду: въ первые четыре года по 30 к. серебромъ, въ 5-мъ по 20, въ 6-мъ по 15, а въ 7-мъ году по 10 к. серебромъ, съ бочки муки и сухарей, отъ 5 до 6 пудовъ безъ тары, которую опредѣлитъ Министръ Финансовъ; а съ сухарей въ мѣшкахъ, за сей же вѣсъ, съ тарою. 3) Причитающимися въ такую премію деньгами удовлетворять шкиперовъ, безъ малѣйшей остановки, изъ наличнаго пошлиннаго сбора тѣхъ Таможенъ, чрезъ которыя отпускъ произведенъ будетъ. 4) По желанію отправителей принимать въ Таможни пробныя бочки отпускаемыхъ муки и сухарей, или сухарей въ мѣшкахъ, кои, запломбировавъ, или запечатавъ, хранить въ удобномъ и сухомъ мѣстѣ, сколько можно отдѣльно отъ другихъ товаровъ, и таковыя бочки и мѣшки, въ случаѣ требованія хозяевъ, или Присутственнаго мѣста, возвращать безъ запла- ты за храненіе и съ удостовѣреніемъ въ цѣлости пломбы, или печати. 5) Дѣйствію сего постановленія воспріять свое начало съ нынѣшней навигаціи на семь лѣтъ, т. е. до окончанія навигаціи 1845 года, и до сего же срока продолжать безпошлинный привозъ дубовыхъ и буковыхъ бочекъ и клепекъ.

(Снб. В.)

М. Кейданы.

27-го числа пр. Августа мѣсяца, съ окончаніемъ испытаній, предписанныхъ Уставомъ, въ здѣшнемъ Дворянскомъ Училищѣ происходило публичное Засѣданіе Учителей, подъ предсѣдательствомъ Штабнаго Смотрителя, къ которому приглашены были: находившіяся въ то время Россійскій и Тельшевскій

теми; во всѣхъ же другихъ городахъ, handel дозволя- ла сімъ jedynie за взятіемъ надлежащаго свидетельства и з оплатą zarówno z miejscowymi kupcami.

„5) Termin tych ulg dla wszystkich w powszechności kończy się z upłynieniem ulgowego czasu, darowanego miastu Kiszyniewu, bezwzględnie na czas wystawienia przez nich wyżej wspomnianych budowli, lub urządzenia zakładów.

„6) Kupcy, którzy nie mają w Kiszyniewie budowli lub handlowych zaprowadzeń wartości wyżej oznaczonej, albo którzy wybudowali je, lub zaprowadzili przed 1836 rokiem, pozostają na uldze, pozwolonej w powszechności miastom Bessarabii, na przyszłość do upłynienia zamierzonego na to Ukazem 26 Września 1830 roku terminu.

„7) Jeżeliby się odkryły nadużycia naruszające te prawidła, albo zaniedbania w przypuszczeniu kupców do ulgi; wtedy uzyskanie straconych przez to dla skarbu podatków spada, jak na winnych tego Członków Magistratu i Rady, tak i na te urzędy, przez które utwierdzoneмъ będzie niezgodne z prawidłami przypuszczenie.”

— CESARZ Jego Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, dnia 11 Sierpnia, Najwyżej rozkazać raczył: zgodnie z Manifestem Najwyższym 1-go Lipca tego roku i zgodnie z rozstrzygnięciem, przez Najwyższy Ukaz dnia 25-go tegoż mѣсяца, danem Radom Opiekunczym, w zamian artykułu 473 Połącz. Urz. i Ust. o Powszechném Opatrz. (Tomu 13), postanowić: Urzędy Powszechnego Opatrzania, przyjmują od prywatnych lokatorów i wszelkich miejsc i zakładów dla obrótu kapitały, z Rosyjskiej złotej i srebrnej monety złożone, na podstawie powszechnych prawideł o lokacyach.

— Rada Państwa na Departamencie Spraw Duchownych i Cywilnych i na Powszechném Zebraniu, przez opinią, między innemi, postanowiła: dla uprzątnienia na czas przyszły, wszelkich niewyrozumień, równie jako i dla uniknienia zbyt częstego publikowania władz Gubernialnych, niekiedy dla przyczyn, dla których dosyć byłoby samego napomnienia, bez powszechnego jego ogłoszenia, — postanowić, ażeby odtąd, — kiedy w miarę przewinienia, uznano będzie potrzebném, nie tylko uczynić Gubernatorowi Cywilnemu albo Rządowi Gubernialnemu surowe napomnienie, ale jeszcze je i opublikować, — o tém ostatniém mianowicie wyrażano by było i w podawanych Jego Cesarzkiej Mości przełożeniach; jeżeli zaś w przełożeniu nic o tém nie będzie powiedziano, tedy uważać Najwyższe zezwolenie nastąpić jedynie na samo napomnienie, a nie na jego opublikowanie. Opinia ta Najwyżej utwierdzona 23 Czerwca 1839 roku.

— CESARZ Jego Mość, po przedstawieniu P. Ministra Skarbu, rozpatrzoném w Komitecie PP. Ministrów, d. 1-go zeszłego Sierpnia, Najwyżej rozkazał: 1) Dozwolić wywozu za granicę pszennej i wszelkiej innej maki i wszelkich zbożowych sucharów, bez pobierania, przez ciąg lat siedmiu, poszliny, taryffą ustanowionej. 2) W przeciągu tegoż czasu, za wywóz maki pszennej i pszenicznych chlebowych sucharów, z portów Rosyjskich: Baltyskiego, Czarnego i Azowskiego morza, wydawać Rosyjskim i cudzoziemskim szyprom niżej wyrażone premium, czyli nagrodę: w pierwszych czterech leciech po 30 kopiejek srebrem, w 5-m po 20, w 6-m po 15-cie, a w 7 m roku po 10 kopiejek srebrem, od beczki maki i sucharów, od 5-ciu do 6 ciu pудовъ bez tary, którą oznaczy Minister Skarbu; a od sucharów w workach, za taką wagę, z tarą. 3) Przypadające w takiej nagrodzie pieniądze wypłacać szyprom, bez najmniejszej zwłoki, a gotowizny poszlinowego poboru tych Tamożni, przez które wywóz uskuteczniiony zostanie. 4) Na żądanie wysyłających, przyjmować w Tamożniach beczki probowe, wysyłanych maki i sucharów, albo suchary w workach, które, zaplombowawszy, albo zapieczętowawszy, chować w przyzwioitém i suchém miejscu, ile można, oddzielnie od innych towarów, i takowe beczki i worki, w zdarzeniu żądania gospodarzy, albo Sądowego urzędu, powracać bez opłaty za chowanie i z zapewnieniem o całości plomb, lub pieczęci. 5) Działanie tego postanowienia ma wziąć swój początek od terazniejszej nawigacyi na lat siedm, t. j. do końca nawigacyi 1845 roku, i do tegoż terminu przedłużyć i bezposzlinowy przywóz dębowych i bukowych beczek i klepek. (G.S.P.)

М. Кейданы.

27 pr. Sierpnia mѣсяца, z zamknięciem egzaminów, przepisanych Ustawą, w tutejszej Dworzanckiej Szkole, odbyło się uroczyste posiedzenie Dozrócy szkoły i Nauczycieli, na które zaproszeni byli: znajdujący się w tym czasie Wojenny Naczelnik Rosyjskiego i Telszewskiego Powiatów, Półkownik i Kawaler Dmi-

Военный Начальникъ Полковникъ и Кавалеръ Дмитріевъ, владѣтель М. Кейданъ, Графъ Чапскій и почетнѣйшее окръстное Дворянство. Смотритель Училища открылъ засѣданіе рѣчью, въ коей выставивъ быстрый ходъ Училища съ 1834 года, т. е. со времени возобновленія его, исчислялъ всѣ принесенныя ему Правительствомъ пособія, приведшія заведеніе сіе въ самое цвѣтущее состояніе, и содѣлавшія его столь полезнымъ для сей части Губерніи. За нимъ произнесли рѣчи: Учитель Нѣмецкаго языка Пасторъ Курнатовскій о состояніи нынѣшней Нѣмецкой Литературы и Учитель Софроновичъ о пользѣ извлекаемой съ ученія Исторіи, преимущественно отечественной. Наконецъ, по приглашенію Смотрителя розданы были награды ученикамъ, отличившимся въ продолженіе прошлаго учебнаго курса прекрасными поведеніемъ и особыми успѣхами, оправданными при испытаніяхъ, слѣдующимъ порядкомъ:

1) Книги, со включеніемъ именъ и прозваній ихъ въ такъ называемую золотую книгу:

Ученикамъ 1-го класса: Довгялль Фаустину, Руссо Іосифу; 2-го класса: Гедройцю Константину, Рустейкѣ Іосифу; 3-го: Козловскому Игнатію, Моллесону Степану, Рашевскому Якову; 4-го: Годвойшу Каликсту и Дочкѣвичу Фортунату.

2) Похвальные листы:

Ученикамъ 1-го класса: Битовту Леонарду, Гедговту Аянтію, Келшу Юлію, Носсадовскому Юліану, Томашевичу Ромуальду; 2-го класса: Блусю Владиславу, Гинтовту Александру, Гедройцю Игнатію, Станкѣвичу Франциску, Черневскому Льву; 3-го: Дзердзеевскому Фердинанду, Лявданскому Викентію; 4-го: Когновицкому Сигизмунду.

3) Наконецъ книги присланныя Господиномъ Управляющимъ Округомъ, тѣмъ въ особенности, кои при отличныхъ успѣхахъ, по рѣши предметамъ, преимущественно въ Русскому языку, оказали самые удовлетворительные, а именно: Келшу Юлію, Блусю Владиславу, Гедройцю Игнатію, Козловскому Игнатію, Моллесону Степану, Рашевскому Якову, Годвойшу Каликсту и Дочкѣвичу Фортунату.

Варшава, 26-го Сентября.

Советъ Управленія Царства, по неимѣнію въ Царствѣ Польскомъ, закона, воспрепятствующаго перелавъ здѣшней монеты, уменьшающей количество состоящихъ въ обращеніи денегъ, признавъ нужнымъ прекратить таковое злоупотребленіе, согласно съ еуществующими на сей предметъ постановленіями въ Имперіи, Советъ Управленія, по представленію Правительственной Комиссіи Финансовъ, постановилъ 19 (31) ч. с. м. слѣдующее: Исключая биллона, мѣдной Польской монеты, мѣдной Россійской новаго чекана и платиновой, перелавъ всякой Россійской и Польской монеты запрещается подъ опасеніемъ наказанія, за поддѣлку монетъ Кодексомъ опредѣленнаго.

27-го Сентября.

Государь Императоръ Всемилостивѣйше пожаловать изволилъ 50,000 золотыхъ въ пособіе жителямъ Царства, наиболѣ пострадавшимъ отъ послѣдняго въ нынѣшнемъ году разлитія рѣки Вислы.

По случаю претерпѣннаго жителями города Варшавы и прочихъ здѣшняго края мѣстъ въ прошломъ 1837 году наводненія, учрежденъ былъ Комитетъ для собранія точныхъ свѣдѣній о убыткахъ, понесенныхъ прибрежными жителями, и для оказанія имъ пособія изъ отпущенной Правительствомъ суммы и изъ благотворительныхъ на сей предметъ приношеній. Нынѣ означенный Комитетъ представилъ о дѣйствіяхъ своихъ отчетъ, коего главные результаты заключаются въ слѣдующемъ:

По мѣстнымъ разысканіямъ оказалось: что причиненные разлитіемъ рѣки Вислы убытки, какъ въ Варшавѣ, такъ и прочихъ прибрежныхъ мѣстахъ, простигались на 557,839 злот.

Состоявшая въ распоряженіи Комитета сумма составлялась:

1) Изъ пожалованныхъ Его Свѣтлостію Намѣстникомъ Царства 15,000 злот.

2) Изъ отпущенныхъ замѣообразно изъ кассы Варшавскаго Муниципальнаго Управленія 7,200 злотыхъ.

3) Изъ добровольныхъ приношеній разнаго званія благотворителей, считая въ томъ числѣ и доходъ съ концерта, даннаго въ Варшавѣ въ пользу пострадавшихъ отъ наводненія 51,929. Итого 54,129 злот.

Изъ этой суммы роздано:

1) 72 семействамъ колонистовъ Варшавскаго обвода, замѣообразно, изъ суммы отпущенной Варшавскимъ Муниципальнымъ Управленіемъ, полагая по 100 зл. на каждое семейство 7,200.

tryew, дзедзие miasta Kiejdan Hrabia Czapski i znakomitsze sąsiedzkie Obywatelstwo. Dozorca Szkoły otworzył posiedzenie mową, w której, wystawiwszy szybkie postępy Szkoły od 1834 roku, to jest: od chwili jej odnowienia, wyliczał wszystkie pomoce, jakie Rząd dla niej uczynił, które zakład ten przyprowadziły do kwitującego stanu i uczyniły go tak pożytecznym dla tej części Gubernii. Po nim czytali rozprawy: Nauczyciel języka Niemieckiego Pastor Kurnatowski o stanie tarasniejszej Niemieckiej Litteratury i Nauczyciel Sofronowicz, o korzyściach wynikających z uczenia się Historii, szczególnie ojczystey. Nakoniec na zaproszenie Dozorca Szkoły, rozdane zostały nagrody uczniom, którzy w ciągu upłynionego roku szkolnego, odznaczyli się chwalebными obyczajami i wzorowymi postęпами w naukach, stwierdzonemi w czasie examinów, następnym porządkiem:

1) Książki, z zapisaniem imion ich i familii, do tak zwanej złotej księgi:

Uczniom 1-szej klasy: Dowgialle Faustynowi, Russo Józefowi; 2-giej klasy: Gedrojcowi Konstantemu, Rustejce Józefowi; 3-ciej: Kozłowskiemu Ignacemu, Mollesonowi Stefanowi, Raszewskiemu Jakóbowi; 4-tej: Godwojszowi Kalikstowi i Doczkiewiczowi Fortunatowi.

2) Listy pochwalne.

Uczniom 1-szej klasy: Bitowtowi Leonardowi, Gedgowtowi Antoniemu, Kiepszowi Julianowi, Nossadowskiemu Julianowi, Tomaszewiczowi Romualdowi; 2-giej klasy: Błusiowi Władysławowi, Gintowtowi Alexandrowi, Giedrojcowi Ignacemu, Stankiewiczowi Franciszkowi, Czerniszewskiemu Leonowi; 3-ciej: Dzierdziewskiemu Ferdynandowi, Laudańskiemu Wincetemu; 4-iej: Kognowickiemu Zygmuntowi.

3) Nakoniec książki przysłane na ten cel przez J.W. Zarządzającego Wydziałem Naukowym, tym szczególniej, którzy, przy wzorowych postępach we wszystkich przedmiotach, mianowicie w języku Rosyjskim najbardziej się odznaczyli, jako to: Kiepszowi Julianowi, Błusiowi Władysławowi, Giedrojcowi Ignacemu, Kozłowskiemu Ignacemu, Mollesonowi Stefanowi, Raszewskiemu Jakóbowi, Godwojszowi Kalikstowi i Doczkiewiczowi Fortunatowi.

Warszawa, 26-go Września.

Rada Administracyjna Królestwa, zważywszy, że niemasz w Królestwie przepisu, zabraniającego przetapiania monety krajowej, która zmniejszać może ilość pieniędzy w obiegu będącą; chcąc przeto nadużyciu temu zapobiedz i zastosować się w tej mierze do praw, w Cesarstwie obowiązujących, na przedstawienie Komissji Rządowej Przychodów i Skarbu, Rada Administracyjna d. 19 (31) Sierpnia postanowiła: Wyjąwszy billon, monetę miedzianą Królestwa, tudzież miedzianą Cesarstwa, na nową stopę bitą, i monetę platynową; zakazuje się przetapianie wszelkiej innej monety Rosyjskiej i Polskiej, pod karą za przestępstwo fałszowania monet, Kodeksem karnym oznaczoną.

Dnia 27.

Najjaśniejszy Cesarz i Król raczył Najtłaskawiej wyznaczyć 50,000 złp. na wsparcie mieszkańców Królestwa, przez ostatni wylew rzeki Wisły, najwięcej poszkodowanych.

Gdy w roku 1837, Warszawa i inne okolice kraju dotknięte zostały klęską nadzwyczajnego wylewu Wisły, ustanowił Rząd Komitet do zebrania wiadomości o stratach, przez nadbrzeżnych mieszkańców poniesionych, i do rozdzielienia między nich funduszów, jakie przez Rząd i dobroczynność prywatną na ten cel przeznaczone zostały. Komitet ten ada sprawę z czynności swoich Rządowi, z której główne rezultata są następujące:

Z wykazów przez miejscowe władze złożonych, okazało się: iż szkody, wylewem Wisły urzadzone, ocenione zostały tak w Warszawie, jako i w innych miejscach nadbrzeżnych Wisły, na 557,839 złp.

Fundusze do dyspozycji Komitetu oddane, składały się:

1) Z daru przez J.O. Xięcia Feldmarszałka, Namiestnika Królestwa 15,000.

2) Z kasy Urzędu Muncypalnego miasta Warszawy, sposobem pożyczki 7,200.

3) Z dobrowolnych ofiar osób prywatnych, licząc w to przychód z koncertu dla dotkniętych powodzią w Warszawie danego 51,929. Razem 54,129.

Ta summa rozdzieloną została, jak następuje:

1) 72 familiom kolonistów obwodu Warszawskiego udzielono, tytułem pożyczki, licząc po 100 złp. na każdą familią 7,200, z funduszów kasy miasta Warszawy.

2) 53 Колонистамъ и жителямъ другихъ обводъ, въ пособіе, по 56 злотыхъ на каждое семейство, 1,650.

3) На первыя необходимыя жизни; въ продолженіи наводненія, жителямъ Отвоцка и Глинокъ 500.

4) Отправлено въ Варшавское Благотворительное Общество, для раздачи 366 жителямъ города Варшавы 22,296.

5) 84 пахатнымъ хозяевамъ и 22 бобыльямъ Варшавскаго обвода 1,870.

6) 52 пахатнымъ хозяевамъ Станиславскаго обвода 1,040.

7) 53 пахатнымъ хозяевамъ Луковскаго обвода 1,060.

8) 341 пахатнымъ хозяевамъ Люблинскаго обвода 6,340.

9) 109 пахатнымъ хозяевамъ Сандомирскаго обвода 2,055.

10) 47 Жителямъ, близъ Варшавы въ прибрежныхъ мѣстахъ обитающимъ 9,920. Итого 53,931 злотыхъ.

Въ приходѣ было 54,129.

Выдано денежнаго пособія всего . . . 53,931.

Затѣмъ осталось . . . 198 злот., кои переданы въ распоряженіе Варшавскаго Благотворительнаго Общества.

28-го Сентября.

Совѣтъ Управленія Царства, на основаніи состоявшихся 17 (29) Декабря 1835, 16 (28) Іюля 1837, 15 (27) Апрѣля 1838 и 4 (16) Іюля 1839 годовъ постановленій и изложенныхъ въ первомъ изъ нихъ правилъ, по представленію Главнаго Директора Предѣлительствующаго въ Правительственной Комиссіи Финансовъ, 19 (31) Августа постановилъ: Ниже сего поименованныя лица, которыя не подлежаще состоять въ числѣ лицъ не воспользовавшихся амнистіею, а именно: 1) Эдуардъ Буковецкій, 2) Яковъ Радзивилловичъ, и 3) Максимиліанъ Веліовейскій, бывшіе въ военной службѣ, исключаются изъ общаго списка лицъ, въ постановленіи Совѣта отъ 28-го Іюня (10-го Іюля) 1835 года поименованныхъ и конфискація принадлежащаго имъ имущества, со всѣми ея послѣдствіями, симъ отмѣняется. (О.Г.Ц.П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Нидерланды.

Гага, 16-го Сентября.

Медальеръ Шонбергъ въ Утрехтѣ, сдѣлалъ медаль въ память пребыванія Его Императорскаго Величества Великаго Князя Наслѣдника Всероссійскаго Престола, въ домикѣ Петра Великаго въ Саардамѣ. Мы видѣли первыя экземпляры этой прекрасной медали, на которой изображенъ поманутый домикъ, точно такъ, каковыя онъ былъ въ 1697 году, когда Великій Монархъ жилъ въ ономъ. Надпись на ней кругомъ слѣдующая: *Nihil magno viro indignum* (нѣтъ ничего недостойнаго Великаго мужа). (G.C.)

Австрія.

Лембергъ, 21 Сентября.

Начавшійся 10 Іюня постуляціонный сеймъ Государственныхъ сословій Галиціи, кончился какъ ежегодно, по предписаннымъ формамъ, 19 ч. с. м. Говорятъ, что многія произойдутъ отъ этого выгоды для страны, особенно же отъ составленія заемнаго общества, которое несомнѣнно въ скорое время начнетъ свои дѣйствія.

— Попечитель учебнаго заведенія имени Оссолинскихъ, Князь Генрихъ Любомирскій, въ силу даннаго устава, назначилъ члена Краковскаго ученаго общества, Адама Клодзинскаго, Директоромъ того-же заведенія. (G.C.)

Франція.

Парижъ, 16-го Сентября.

Третьяго дня открытъ памятникъ Флоріану, въ городѣ Са, въ которомъ онъ родился. Г-нъ Лемерсье и Дюпати, были на торжествѣ семъ представителями Французской Академіи Наукъ.

— Въ газетѣ *Temps* увѣряютъ, что Генералъ Бодранъ получивъ предписаніе, не отправляться въ Константинополь для поздравленія Султана отъ имени Французскаго Короля, согласно прежнему предположенію. Французскіе Министры извѣстили намѣреніе, узнавъ, что Англійское Правительство не отправляетъ для сего особаго посланника въ Константинополь.

— Дѣвица Фанни Эльсеръ заключила контрактъ съ дирекціею театра въ Нью-Йоркѣ, куда она отправится будущею весною. Она посѣтитъ всѣ главные города Соединенныхъ Штатовъ и потомъ возвратится въ Парижъ, гдѣ она заключила контрактъ на нѣсколько лѣтъ съ дирекціею большой оперы.

2) 33 колонистомъ и czynszownikom w innych obwodach, tytułem wsparcia, po 50 złp. na każdą rodzinę 1,650.

3) Na pierwsze potrzeby życia, podczas samej powodzi, mieszkańcom gmin Otwock i Glinki 500.

4) 366 mieszkańcom Warszawy, Towarzystwu Dobroczynności do rozdania posłano 22,296.

5) 84 Gospodarzom rolnym i 22 komornikom w obwodzie Warszawskim 1,870.

6) 52 Gospodarzom rolnym w obwodzie Stanisławowskim 1,040.

7) 53 Gospodarzom rolnym, w obwodzie Łukowskim 1060.

8) 341 Gospodarzom rolnym, w obwodzie Lubelskim 6,340.

9) 109 Gospodarzom rolnym, w obwodzie Sandomirskim 2,055.

10) 47 Mieszkańcom w okolicach Warszawy, nad brzegiem Wisły osiadłym 9,920. Razem 53,931.

Przychodu było 54,129.

Rozdano w ogółe 53,931.

pozostało złp. 198.

która oddane zostały pod rozporządzenie Towarzystwa Dobroczynności.

Dnia 28.

Rada Administracyjna Królestwa, w następstwie postanowień swoich z dnia 17 (29) Grudnia 1835, 16 (28) Lipca 1837, 15 (27) Kwietnia 1838 i 4 (16) Lipca 1839 r. i na zasadach w pierwszymъ przywiedzionych, na przeżożenie Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissji Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła: d. 19 (31) Sierpnia: Niżej wymienione osoby, niewłaściwie umieszczone w rządzie osób z amnestyi niekorzystających, jako to: 1) Bukowiecki Edward, 2) Radziwiłowicz Jakób, 3) Wielowiejski Maksymilian byli wojskowi, mają być wykreślone z listy imiennej, przy postanowieniu z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1835 roku zamieszczonej, i konfiskata ich majątkow ze wszystkich skutkami cofniętą. (G.R.K.P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Niderlandy.

Haga, 16 Września.

Medalier Schouberg w Utrechie, wypracował medal na pamiątkę pobytu Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Xięcia Następcy Tronu Rosyjskiego, w domu Piotra Wielkiego w Saardamie. Widzieliśmy już odciśki tego pięknego medalu, na którym wyobrażono rzeźbiony dom tak, jakim był w roku 1697, gdy w nim mieszkał Wielki Monarcha. Napis okólny jest taki: *Nihil magno viro indignum* (Nie nie jest małym dla wielkiego człowieka). (G.C.)

Austria.

Lwów, 21 Września.

Zacząty na dniu 10 Czerwca postulatowy sejm Stanow Galicyjskich, ukończył się, jak co rok, według form przepisanych, na dniu 19 b. m. Mówią, że niejedną złą pomysłość ma wynikać dla kraju, a mianowicie przez zawiązanie się towarzystwa kredytowego, które nie zawadnie w krótkim czasie działania swoje rozpoznać.

— Xiąże Henryk Lubomirski, Kurator naukowy zakładu imienia Ossolińskich, mianował, na mocy nadanej ustawy, Adama Kłodzińskiego, Członka Krakowskiego towarzystwa uczonych, dyrektorem tegoż zakładu. (G.C.)

Francia.

Paryż, d. 16 Września.

Przedwczoraj odkryto pomnik, wzniesiony Flo-ryanowi, w mieście jego rodzinném Soesux. Przy tej uroczystości, Akademia Francuzka reprezentowana była przez PP. Lemercier i Dupaty.

— Dziennik *Temps* zapewnia, że Jenerał Baudrand, który miał odpłynąć do Stambułu, w celu żożenia młodemu Sultanowi powinszowania od Króla Francuzów, otrzymał wsteczny rozkaz. Gabinet Francuzki zmienił swoje postanowienie, dowiedziawszy się, że Rząd Angielski osobnego w tym celu nie wysyła posła do Stambułu.

— Panna Fanny Elsler, zawarła kontrakt z dyrekcją teatru w New-York, dokąd na przyszłą wiosnę odpłynie. Zwiedzi wszystkie głównejsze miasta Stanów-Zjednoczonych, po czym wróci do Paryża, gdzie z dyrekcją wielkiej opery zawarła długoletni kontrakt.

— Въ Константинополе сгорѣлъ 7-го сего мѣсяца дѣшій флигель главнаго госпиталя, въ которомъ находилось 647 больныхъ, которые все спасены, и при этомъ случаѣ никто не лишился жизни.

— По прибытіи Донъ-Карлоса во Францію, курсъ Испанскихъ фондовъ на биржѣ возвысился. Спекулянты такъ усердно скупали означенныя облигаціи, что при концѣ биржи курсъ ихъ съ 30½ возвысился до 53. (О.Г.Ц.П.)

19-го Сентября.

Луксорскій обелискъ поставленный въ здѣшней столицѣ, пострадалъ отъ грозы, недавно здѣсь разившейся; на немъ видны разбитыя и трещины, какъ будто произведенныя ударомъ грома.

— Недавно произошли безпокойства въ Коннере, Ла Ферте Бернар и въ Ле Манъ, по причинѣ отпуща хлѣба за границу департамента.

— Два главныхъ повода отозванія Адмирала Руссена изъ Константинополя, назначаетъ журналъ *Univers*, а именно, что онъ не потребовалъ совѣта отъ Министерства, согласился на посредничество могущественныхъ Державъ по дѣламъ Востока; во вторыхъ, по причинѣ его разногласія съ Контръ-Адмираломъ Лаландомъ, что моглобы въ послѣдствіи времени повредить, или по крайней мѣрѣ останавливать ходъ нашей политики на Востокъ. Газ. *Siecle* полагаетъ, что Правительство отозвало Г. Руссена, не имѣя на то особенныхъ причинъ, но единственно потому только, чтобы выиграть время по переговорамъ касающимся до дѣлъ Востока.

Байонна, 16-го Сентября.

Нашъ городъ преисполненъ Испанскихъ выходцевъ; число обезоруженныхъ Карлистовъ, въ продолженіи нѣсколькихъ послѣднихъ дней, простирается до 4.000 человекъ. Священникъ Эшмаррпъ и Базиль Гарсія, отведены въ тюрьму, потому, что оба не сдержали честнаго слова давнаго прежде, что не возвратятся въ Испанію. Карлисты прибывшіе на Французскую границу, были всего лишены и такъ страдали отъ голода, что прежде, чѣмъ дождались доставленныхъ имъ съестныхъ припасовъ, убили лошадей и раздѣляли мясо ея между собою. Всѣ извѣстія изъ Испаніи согласны въ томъ, что области искренно желали мира. Тѣ изъ Карлистскихъ предводителей, кои еще не приступили къ договору, заключенному въ Бергарѣ, запретили подь опасеніемъ смертной казни, произносить слово миръ.

Германиа.

Франкфуртъ на Майнѣ, 20-го Сентября.

Изъ Йоганнисберга пишутъ, что здоровье Князя Метерниха, не смотря на неблагоприятную погоду, видимо поправляется. Князь во время пребыванія въ нашемъ городѣ не вызжалъ изъ дому, принималъ однакоже Графа Мюхъ-Беллинггаузена и другихъ знатныхъ особъ. (О.Г.Ц.П.)

Англія.

Лондонъ, 14-го Сентября.

Здѣсь получены чрезъ Монтевидео нѣкоторые обстоятельныя свѣдѣнія о блокадѣ Буэнос-Айреса. Французы, хотя и получили подкрѣпленіе судами и сухопутными войсками, но все еще не сняли блокады. Переговоры по сему предмету между Франціею и Англіею прерваны. Полагаютъ, что весною Франція будетъ въ состояніи отправить къ рѣкѣ Ла-Плата 8.000 человекъ войскъ. Теперешній Буэнос-Айресскій Губернаторъ имѣетъ подь своимъ начальствомъ 15.000 чел. войскъ, что вмѣстѣ съ милиціею составляетъ достаточное число для обороны. Войска сіи состоятъ почти изъ одной кавалеріи, которая несетъ впрочемъ и пѣхотную службу. Въ случаѣ приближенія непріятеля жители угоняютъ скотъ. Для бомбардированія города предстоитъ много затрудненій, потому, что Буэнос-Айресъ лежитъ на равнинѣ, на которой нѣтъ ни дѣсовъ, ни возвышенностей, имѣющей болѣе 600 Англійскихъ миль протяженія; море же близъ береговъ такъ мелко, что корабли должны останавливаться въ шести Англійскихъ миляхъ отъ берега, и для высадки войскъ на берегъ нужно бы было нарочно строить суда, которые бы не погружались въ воду болѣе 3 хъ или 4 хъ футовъ, а для сего нужно по крайней мѣрѣ четыре мѣсяца времени.

17-го Сентября.

Белгійская Королева, въ прошедшую Субботу, посетила Гейльде-Галь и церковь Св. Павла; Лордъ Меръ принималъ и сопровождалъ Е. В. по всему зданію. Она показывала Королевѣ залу засѣданій Альдермановъ и городского совѣта, бібліотеку и другія достопримѣчательности. Наконецъ, въ величественной базиллкѣ Св. Павла, онъ ввелъ Ея Величество на самый верхъ, откуда открывается прекрасный

— Въ Константинополе сгорѣло в днѣ 7 б. м. кафе ле-ве скрѣдѣо глѣвного шпитала, в ктѣремъ находило-ся 647 chorych. Wyratowano jednak wszystkich, i w tѣm okropnѣm zdarzeniu nikt życia nie utracił.

— Na giełdzie papiery Hiszpańskie podniosły się w cenie, po przybyciu Don Karlosa na ziemie Francuską. Speculanci poszukiwali tak troskliwie pomienionych papierow, że te przy końcu giełdy z 30½ na 53 podskoczyły. (G.R.K.P.)

Dnia 19.

Obelisk luxorski, postawiony w tutejszej stolicy, uciepiał od burzy, która ta niedawno była; widać na nim rysy, jak gdyby siłą piorunu zrządzone.

— Burzliwości zaszły niedawno w Conneré, La Ferté Bernard i le Mans, a to z przyczyny wywozu zboża za granicę departamentu.

— Два глѣвные поводы одвоѣванія Адмирала Руссина ze Stambułu, podaje dziennik *Univers*, to jest: że bez zgody rady od Ministerstwa, przystał na interwencję wielkich mocarstw w sprawie Wschodniej; powtore, że nie zostaje w dobrѣm porozumieniu z Kонтръ-адмираломъ Lalande, co by mogło w dalszym ciągu wydać szkodliwe skutki, a przynajmniej tamować kierunek naszej polityki na Wschodzie. — *Siecle* mniema, że Rząd odwołał Pana Roussin bez żadnej przyczyny właściwej, jedynie tylko, aby zyskać na czasie w układowach tyjących się Wschodu.

Bayonna, 16-го Września.

Nasze miasto jest przepełnione hiszpańskimi wychodniami; liczba Karolistów, rozbrojonych w kilku dniach ostatnich, wynosi 4000. Xiądz Echevarria i Basil Garcia, zostali odprowadzeni do więzienia, ponieważ obadwa nie dotrzymali poprzednio słowa honoru, jako nie wrócić do Hiszpanii. Karoliści, przybywający na granicę francuską, byli ze wszystkiego ogołoceni i i tak głodem zmierznię, iż, nie mogąc się doczekać zaopiekowania im żywności, zabili konia i podzieliли mięso między siebie. Wszystkie doniesienia z Hiszpanii zgadzają się w tѣm, że prowincje pragnęły szczerze pokoju. Ci z dowódców Karolistowskich, którzy nieprzystąpili jeszcze do konwencji zawartej w Bergarze, zakazali pod karą śmierci, wymawiania wyrazu *pokoju*.

Нѣмцы.

Frankfort n. M. 20-го Września.

Donoszą z Johannisberga, że zdrowie Xięcia Metternicha znacznie się polepsza, lubo pogoda nie sprzyja. Xiądz stawiając w naszym mieście nie wychodził ze swoich pokojów, przyjmował jednak Hr. Münch-Bellinghausen i inne znakomite osoby. (G.R.K.P.)

Англія.

Лондонъ, днѣ 14-го Września.

Otrzymałszy przez Montevideo niektóre bliższe szczegóły o blokadzie Buenos-Ayres. Francuzi, lubo wzmocnieni w lądowej i morskiej sile, nie zaprowadzili jeszcze ściślejszej blokady. Układy w tym przedmiocie między Anglią i Francją przerwane zostały. Sądzą, że na przyszłą wiosnę, Francja będzie mogła wysłać 8000 ludzi kurzere La Plata. Terazniejszy Gubernator Buenos-Ayres, dowodzi 15.000 wojskiem; dodawszy dotego milioyę, okaże się, że dostateczną posiada siłę do odporu. Wojsko jego składa się prawie z samej jazdy, umie jednak pełnić i pieszą służbę. Gdyby się zbliżył nieprzyjaciel, uprowadzono by wszystkie bydło. Zresztą bombardowanie miasta byłoby przytłumione, gdyż Buenos-Ayres leży na płaskiznie, niemaszacej ani drzew, ani pagórkow, a rozciągającej się przeszło 600 mil angielskich. Morze zaś przy brzegach jest tak płytkie, że okręty stawiać muszą o sześć mil angielskich; chcąc wysadzić na ląd wojsko, potrzebaby umyślnie budować statki, zanurzające się trzy lub cztery stop w wodzie, a do tego potrzebaby najmniej czterech miesięcy czasu.

Dnia 17.

Królowa Belgijska, odwiedziła w zeszłą Sobotę Guildhall i kościół Sw. Pawła. Lord Major przyjmował ją i oprowadzał po całym gmachu. Pokazywał Monarchini Izbę posiedzeń Aldermanów i Rady miejskiej, bibliotekę i inne osobliwości. Nakoniec w przepysnej bazylice Sw. Pawła, wprowadził Królową na sam szczyt, i pokazywał jej wnętrze świątyni Pańskiej. Monarchini rozmawiała najuprzejmiej z duchownymi i sługa-

видъ на внутренность храма. Королева разговаривала весьма милостиво съ духовенствомъ и съ церковнымъ причтомъ, и когда одинъ изъ церковнослужителей сказалъ Ея Величеству, что онъ имѣлъ уже счастье проводить ее, когда она будучи еще въ дѣтскомъ возрастѣ, посетила церковь сію съ августѣйшими своими родителями, Е. В. отвѣчала, что припоминать обстоятельство это Французскому Королю. Изъ церкви Св. Павла, Королева отправилась въ Вестминстерское аббатство, и осмотрѣвъ оное во всѣхъ подробностяхъ возвратилась въ Виндзоръ, гдѣ застала Короля, своего супруга, возвратившагося изъ Кларемонта. Герцога Веллингтона прибыла вчера въ Виндзоръ, а сегодня ожидаютъ тамъ прибытія нѣкоторыхъ членовъ дипломатическаго корпуса.

(О.Г.Ц.П.)

И С П А Н И Я .

Мадридъ, 9 го Септября.

Третьего дня, въ то время какъ дипломатическій корпусъ приносилъ Королевы поздравленія, по случаю благоприятныхъ событій въ сѣверныхъ провинціяхъ, Г-нъ Кэтонъ, посланникъ Соединенныхъ Штатовъ произнесъ слѣдующую рѣчь! „Сеньора! Дипломатическій корпусъ спѣшитъ развѣять чувства надежды и радости, одушевляющія цѣлую Испанію, по поводу случившихся въ сѣверныхъ провинціяхъ благоприятныхъ происшествій. Побуждаемый ими чувствованіями, онъ вытѣкаетъ себѣ въ особенную честь, изъяснить Вашему Величеству живѣйшую радость свою, по случаю окончанія войны, столь приоскорбной для сердца Королевы и ея родительницы. Ваше Величество, по сродному вамъ добродушію, запечатлѣли чувствами снисхожденія и миролюбія предварительныя условія предполагаемаго мира, и мы надѣемся, что это ускоритъ благополучное время, когда В. В. узрите вокругъ трона августѣйшей дочери вашей, вѣнчъ ея подданныхъ.” Королева отвѣчала на это: „Образъ мыслей дипломатическаго корпуса, усугубляетъ ощущаемую мною съ нѣкотораго времени радость. Тѣмъ пріятнѣе для меня, господя, изъявленное вами теперь участіе, что я въ немъ вижу новое доказательство, что союзныя съ Королевою, моею дочерью, державы, обратили вниманіе свое на благоприятныя происшествія, предвѣщающія, что братское согласіе подданныхъ Испаніи утвердитъ неизбежно тронъ вселюбезной моей дочери.”

— Говорят, что Министры распустят палаты, если он не согласится участвовать въ начатомъ Герцогомъ Витторіи дѣлѣ.

— При всеобщей радости, Бискайцы, скръпившіе связь разорванную связь народнаго родства, преобрѣли почти большую цѣну въ глазахъ народа, нежели постоянныя защитники Королевы Изабеллы. Никто не оскорбляетъ ихъ упрекомъ или двусмысленною рѣчью. Даже различіе между партією умеренныхъ и фанатиковъ (exaltados) совершенно исчезло. На пиру, на которомъ находились сенаторы и депутаты обѣихъ партій, Іо-нъ Кабаллеро провозгласилъ первый тостъ: „Въ честь братскаго союза Генераловъ Эспартеро и Марото.“ Въ тотъ же день, многочисленныя толпы народа, предшествуемыя музыкою, наполняли дворцовую площадь. Королева правительница вышла съ дочерями на балконъ, и при появленіи ихъ, раздались восклицанія: „Миръ и спокойствіе, да здравствуютъ Королева, Эспартеро и Марото, да здравствуютъ братья наши Бискайцы.“ На улицахъ происходили Бискайскія пляски. Ичера вечеромъ, находящіяся здѣсь Бискайцы и Наваррцы, принадлежащіе къ числу зажиточнѣйшихъ жителей столицы, составили шествіе, при звукахъ военной музыки, изъ Прадо, по главнѣйшимъ улицамъ, до Королевскаго дворца. На знаменахъ, которые они несли, изображены были гербы четырехъ провинцій, съ надписью: *Будемъ все братьями!* Передъ балкономъ Королевскаго дворца, музыка играла и народъ пѣлъ Бискайскій Zorricos; пляска не было, по поводу чрезвычайнаго скопленія народа. Этимъ единодушіемъ обязаны мы благоразумному поведенію Эспартеро, при встрѣчѣ его съ Генераломъ Марото.

10-го Сентября.

Партія Exaltados очень ослабѣла въ палатѣ депутатовъ, со времени случившихся въ сѣверной Испаніи происшествій. Партія сія раздѣлилась на четыре части, изъ коихъ одна поддерживаетъ Кадикской уставъ; политическія мнѣнія другой, избранной себѣ главою Г-на Мендизабалла, неизвѣстны; третья защищаетъ уставъ 1837 года, а четвертая чисто республиканская.

11-80 Сентября.

Говорятъ, что Гг. Аргель, Калатрава, Марти-
нець де ла Роза, Гарели и Зарко дель Вале, пору-
чено составленіе проекта амнистіи.

(изъ Франц. газ.)

Въ Байоннѣ получено письмо Кабреры отъ 15

mi kościelnemi, a gdy jeden jej z tychże przypomniał, że miał zaszczyt raz już oprowadzić ją po gmachu Św. Pawła, kiedy, dzieckiem jeszcze będąc, zwiedzała go ze swoim dostojnym ojcem, Królowa oświadczyła mu, że te okoliczności Królowi Francuzów przypomniał. Z kościoła Św. Pawła, udała się Monarchini do opactwa Westminsterkiego, które we wszystkich szczegółach zwiedziwszy, na powrót do zamku Windsor odjechała, gdzie już zastała swego małżonka, który przed chwilą z Claremont powrócił. Xiążę Wellington przybył wieczora do Windsor; dziś spodziewani są niektórzy członkowie ciała dyplomatycznego. (G.R.K.P.)

H I S P A N I A

Madryt, 9 Września.

Kiedy przedwcześnie ciało dyplomatyczne składało Królowej powinszowania, z powodu pomysłnych wypadków w prowincjach północnych, P. Caton, Poseł Stanów-Zjednoczonych, przemówił do Monarchini w następujących wyrazach: „Señora! Ciało dyplomatyczne pośpiesza z podziałem uczuć nadziei i radości, jakie cały naród Hiszpański przejmując, z powodu pomysłnych na północy wypadków; w tym to celu pragnęło także zaszczytu złożenia ustop W. K. Mości wynurzeń najżywszej i najszczerzej radości, jakiej doznaje, z powodu położenia kresu wojnie, równie bolesnej sercu Królowej, jako i matki. Cecha łagodności i pojednania, jaką W. K. Mość przez swą dobroć raczyłaś nadać pokojowi, mającemu być zawartym, przyspieszy, jak mamy nadzieję, te błogie chwile, w której W. K. Mość ujrzy zgromadzonych przy tronie wszystkich poddanych swojodostojnej cory.” Nato odrzekła Królowa: „Sposób myślenia dyplomatycznego ciała, pomnaża to radosne wzruszenie, jakiego od dni kilku doznaję. Tym milej przyjmuję wasze, panowie, współuczucia, tu wynurzone, im widoczniej nowy w nich widzę dowód, że przyjeżne i sprzymierzone mocarstwa, z Królową, mają cory, zajmując się pomysłnemi wypadkami, rokującami utwierdzenie jej tronu, braterską jednością wszystkich Hiszpanów.”

— Słysząc za rzecz pewną, że Ministrowie rozwiążą izby, w razie, jeśli by to odmówił swego uczestnictwa w sączłém dziele, przez Xiecia Vittoryi.

— W wyłanian się radości powszechnej, Biskajczycy, ci odzyskali bracia, prawie są więcej cenieni od wytrwałych obrońców tronu Izabelli; nie stychać o uszczypliwych docinkach i wyrazach dwuznacznych; zniknął nawet podział między stronnictwami: umiarkowaniem i exaltacją. Podczas biesiady, na której znajdowali się Senatorowie i deputowani obu stronnictw, P. Caballero wniósł pierwszy toast: „za pobracenie się i pomyślność Generałów Espartero i Maroto.“ Tego samego wieczora, tłumy ludzi, poprzedzone liczną muzyką, zaległy plac pałacowy. Królowa wyszła z córkami na balkon; wnet zagrzmiął okrzyk: „niech żyje pojednanie i pokój, niech żyje Królowa, Espartero i Maroto, niech żyją nasi bracia Biskajczycy!“ Na ulicach wykonywały tańce Biskajskie. Wczora wieczorem, obceni tu Nwarczycy i Biskajczycy, będący najzamożniejszymi obywatelami stolicy, wyprawili, przy brzmieniu muzyki wojskowej, pochod z pochodniami, z Prado, przez celniejsze ulice, aż do Królewskiego pałacu. Na chorągwiach przed nimi niesionych, wymalowano herby czterech prowincyj, z godłem: „*Bądźmy wszyscy bracia!*“ Przed balkonem Królowej odegrano i edspiewano Biskajskie *Zocricos*; tańce nie mogły być wykonane, z powodu niezmiernego tłumy ludzi. Tę radością jednóś umysłów, winni jesteśmy postąpieniu Espartero, przy zejściu się z Marotem.

Dnia 10.

Stronnictwo Exaltados, w Izbie Deputowanych znacznie zesłabło, od czasu wypadków na północy. Podzieliło się na cztery części, z których jedna sprzyja byłej ustawie, uchwalonej w Kadyksie, druga bezmiejscowa ma na swém czele P. Mendizabal, trzecia sprzyja ustawie z 1837 roku, a do czwartej należą republikanie.

Dnia 11.

Mówią, że PP. Arguelles, Calatrava, Martinez-de la Rosa, Garely i Zarko del Valle, otrzymali polecenie ułożyć projekt amnestyi.

(Z gazet francuzkich).

Do Bayonny nadszedł list Kabrery z d. 15 Września, w którym tenże pisze, iż jeżeli Don Karlos zawrze

Сентября, въ коемъ онъ пишетъ, что если Донъ-Карлосъ заключить условія, то онъ присоединится къ республиканцамъ, и увѣренъ, что многие изъ знатнѣйшихъ Карлистовъ, послѣдуютъ его примѣру.

— Наварскіе баталіоны, сопровождавшіе Донъ-Карлоса въ Урдахъ, до послѣдней минуты не знали о его намѣреніи перейти во Францію, и полагали, что онъ намѣревается отправить за границу только Герцогиню Беирскую и свое семейство, самъ же приметъ начальство надъ арміею, чтобы, по давнему имъ въ 1834 году обещанію: „побѣдить или умереть!“ Негодованіе войскъ дошло до крайности, когда они увидѣли, что онъ покидаетъ ихъ.

— Генераль О'Доннелъ получилъ предписаніе атаковать Кантвею и Мореллю. Ему поручено взять для сего 40 орудій изъ Валенціи.

— Каравестскій военачальникъ Каріонъ, сдѣлся съ 150 чел. главноначальствующему въ Бургосъ.

(О.Г.Ц.П.)

И т а л і я.

Римъ, 10-го Сентября.

Вчера полученное здѣсь извѣстіе объ измѣнѣ Марото и бѣгствѣ Донъ-Карлоса, возбудило живое участіе. Считають уже дѣло Ифанта погибшимъ и теряются въ догадкахъ, касательно его будущности. Большинство напикъ Карлистовъ утверждаютъ съ увѣренностью, что Донъ-Карлосъ не откажется отъ своихъ правъ и что вѣроятно онъ самъ вскоре придетъ въ Римъ. Однакожъ другіе сомнѣваются, чтобы онъ избралъ здѣсь свое мѣстопробываніе, потому что этимъ могъ бы измѣнить отношенія къ Испанскому Правительству. (А.Р.С.З.)

Мальта, 6 Сентября.

Съ нѣсколькихъ дней мы имѣемъ здѣсь гостя, котораго и не знаемъ за кого принимать должно. Это Надиръ-Бей, который выдавалъ себя передъ всѣми, то за Греческаго Князя, то за Графа съ твердой земли Европы, то наконецъ за Турецкаго Генерала, но никто донынѣ не проникнулъ тайны сокрывающей происхожденіе его. Теперь онъ выдаетъ себя за законнаго владѣтеля Турецкой Имперіи и утверждаетъ, что онъ сынъ Мустафы IV, который до возшествія на престолъ Махмуда, былъ умерщвленъ въ сералѣ. Исторія его жизни, имъ рассказываемая, совершенно напоминаетъ о вѣхъ искателяхъ приключеній, таковаго же рода, и похожа на исторію мнимаго Нормандскаго Герцога. (G.C.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 28-го Сентября.

Порта получила весьма неблагоприятныя извѣстія, что возстаніе усмирено сначала въ Курдистанѣ, разпространилось гораздо сильнѣе. Значительная часть Турецкаго войска изъ лагеря при Малатіи и остатки регулярной милиціи изъ Трапезунта, гдѣ морская армія производитъ большія опустошенія, соединились съ инсургентами. Нельзя сомнѣваться, что всѣ дѣла привели въ такое состояніе агенты Вице-Короля. Такимъ образомъ донынѣ все еще продолжается война, мнимое же прекращеніе военныхъ дѣйствій со стороны Ибрагима-Пашы, вѣроятно продлится столько, сколько нужно будетъ, чтобы дать время усилиться смятеніямъ. (G.C.)

4-го Августа.

Съ Французскимъ пароходомъ прибывшимъ сегодня изъ Александріи, не получено никакихъ новостей. Соединенный Англо-Французскій флотъ стоитъ при островѣ Тенедосъ. Въ подкрѣпленіе Французской эскадры пришли ливійскіе корабли: *Montebello* и *Victoire*, и теперь она состоитъ изъ 24 судовъ. (О.Г.Ц.П.)

— По всѣмъ вѣроятностямъ, рѣшеніе здѣшнихъ споровъ, потребуетъ много еще времени, потому, что какъ кажется, Государства опредѣлили все окончить посредствомъ дипломатическихъ сношеній. Турки остаются все еще такими, каковыми всегда были; вмѣсто того, чтобы принимать мѣры къ улучшенію своей участи и къ возвышенію общаго благоденствія страны, они ссорятся между собою за чины и достоинства, которыя кажутся имъ прибыльнѣе.

Семлинъ, 7-го Сентября.

Не прежде, какъ въ слѣдствіе трикратнаго воззванія временнаго Правительства въ Сербіи, Князь Михаилъ Обреновичъ отвѣчалъ, что принимаетъ въ управленіе Сербское Княжество, не опредѣливъ однакожъ времени въ которое онъ намѣренъ возвратиться въ Сербію. (А.Р.С.З.)

Е г и п т ѣ.

Александрія, 26-го Августа.

Въ Салоникѣ не позволили Египетскимъ агентамъ сойти на берегъ; вчера они отправлялись обратно въ Александрію.

уклады зъ Krystynistami, tedy on (Kebrera) przyłączy się do republikanów, pewnym będąc, że wielu wpływ mających Karolistów, pójdzie za jego przykładem.

— Bataliony Nawarskie, które towarzyszyły Don Karlosowi do Urdaxu, nie wiedziały aż do ostatniej chwili o jego zamiarach, udania się do Francji; sądziły tylko, że Don Karlos chce Xiężną Beiry i swą rodzinę odprowadzić do granicy, sam zaś stanąć na czele wojska, aby, jak przyrzekł w 1834 roku, zwyciężył lub umarł. Niechcąc wojska doszła do ostateczności, skoro spostrzegło, że je Don Karlos opuszcza.

— Jenerał O'Donnel otrzymał rozkaz, uderzyć na Cantavieję i Morellę. Polecono mu wziąć na ten cel z Walencji dział 40.

— Dowódzca Karolistowski Carrion, poddał się ze 150 ludźmi jeneralnemu dowódcy w Burgoz.

(G.R.K.P.)

В л о с н ы.

Рzym, 10-го Września.

Wczora nadeszły tu wiadomości o zdradzie Maroto, i ucieczce Don Karlosa, mocno sprawiły wrażenie. Sprawę Infanta mają już za straconą i gubią się w domysłach względem jego losu na przyszłość. Większość naszych Karlistów utrzymuje stanowczo, że Don Karlos praw swych nie zrzecze się i najpodobniej sam wróci do Bzimu przybędzie. Inni jednakże wątpią, aby on tu chciał obrać miejsce swego pobytu; gdyż przez to stosunki z Rządem Hiszpańskim, byłyby nadwężone. (A.P.S.Z.)

Malta, 6 Września.

Od kilku dni mamy tu gościa, którego nie wiemy jakby uważać wypadało. Jest nim Nadyr-Bej, który uchodził w świecie, już za Xięcia Greckiego, już za Hrabiego na stałym lądzie Europy, już za Tureckiego Jenerała, ale nikt dotąd tajemnicy jego nie przeniknął. Teraz powiada on, że jest prawym władcą tureckiego państwa, a synem Mustafy IV, który przed wstąpieniem na tron Mahmuda, został zamordowany w seraju. Historia jego życia, przez niego opowiedana, przypomina dokładnie wszystkich awanturników podobnego rodzaju, aż do mniemanego Xięcia Normandji. (G.C.)

Т у р ц і я.

Stambul, 28-го Sierpnia.

Porta otrzymała bardzo niepokojące wiadomości, że powstanie, które przytłumiono z początku w Kurdydystanie, rozszerzyło się coraz silniej. Znaczna część wojska tureckiego z obozu pod Malatie i ostatki milicyi regularnej z Trebizundu, gdzie morowe powietrze rzęda wielkie zniszczenie, połączyły się z powstańcami. Ani wątpić, że przywiedli rzecz do tego skutku ajenci Vice-Króla. Tym więc sposobem, trwa dotąd stan wojny, a zatrzymanie się Ibrahima-Baszy, jest tylko pozorowaniem, i potrwa zapewne tak długo, dopóki się nie ustalą zaburzenia. (G.C.)

Dnia 4 Września.

Francuzki parostatek, który dziś wpłynął, nie nowego z Alexandrii nie przywiózł. Połączone floty Angielska i Francuzka stały przy Tenedos. Flota Francuzka wzmocnioną została okrętami liniowymi: *Montebello* i *Victoire*; liczy zatem 24 żagle. (G.R.K.P.)

Według wszelkiego podobieństwa, ułatwienie tu-tejszych zawikłań zajmie niemało jeszcze czasu: gdyż mocarstwa zdają się zdecydowane zgodzić wszystko w drogą dyplomatyczną. Turcy są zawsze tacy, jakimi byli; zamiast chwytania się środków, zmierzających do ulępszenia losu i bytu ich kraju, swarzają się między sobą o urzędy, które się im zyskowniejszymi zdają.

Semlin, 7 Września.

Dopiero na trzeciokrotne wezwanie Rządu tymczasowego w Serbii, odpowiedział Xiężę Michał Obrenowicz, że przyjmuje tron Xięstwa Serbskiego; jednakże bez oznaczenia czasu, w którym do Serbji powrócić zamierza. (G.C.)

Е г и п т ѣ.

Alexandrya, 26 Sierpnia.

W Salonice nie dozwolono wysiąść na ląd agentom Egipskim. Wczora odpłynęli oni z powrotem do Alexandrii.

(*)

— Сообщаемъ извѣстіе, почерпнутое изъ официальныхъ источниковъ. Вице-Король объявилъ находящимся здѣсь Генеральнымъ консуламъ, что онъ только въ теченіи одного мѣсяца будетъ ожидать рѣшенія великихъ державъ, надѣясь, что рѣшеніе сіе, будетъ согласоваться съ его желаніями, то есть, утвердить потомственному власти его въ теперешнихъ его владѣніяхъ, и что Хозревъ-Паша будетъ отрѣшенъ отъ должности. Если же онъ не получитъ чрезъ нѣдѣлю отвѣта на свои требованія, то прикажетъ Ибрагиму идти съ войсками въ Малую Азію. Притомъ онъ предупредилъ консуловъ, что если Европейскій флотъ приблизится къ Александріи, съ требованіемъ выдачи Турецкаго флота, то также прикажетъ Ибрагиму идти впередъ, а равно, въ случаѣ если Ибрагимъ донесетъ, что въ мѣстахъ завитыхъ его войсками оказывается недостатокъ продовольствія, то и тогда предпишетъ ему двинуться въ Турецкія владѣнія. (О.Г.Ц.П.)

— Состояніе дѣлъ донынѣ почти ни въ чемъ не перемѣнилось; Паша не отказался ни отъ одного изъ своихъ требованій, и ни мало не оказывается склоннымъ къ этому. Прежде всего долженъ быть установленъ Хозревъ-Паша, пока Мегмедъ-Али приступитъ къ переговорамъ. — Это, какъ онъ говоритъ, условіе, отъ котораго онъ не отступитъ. Однакожъ, будетъ-ли исполненіе этого требованія, ему благоприятно, это совершенно другой вопросъ. Въ этомъ смѣло можно сомнѣваться, потому, что его намѣренія стремятся къ другой цѣли, но не къ тому, чтобы лишить мѣста ненавидимаго противника, котораго недоброжелательство не причинило ему никогда ни малѣйшаго вреда. — Говорятъ, что когда угрожали Мегмеду-Али появленіемъ при Александріи флотовъ Англійскаго и Французскаго, онъ съ своей стороны угрожалъ движеніемъ своихъ войскъ къ Константинополю. Кажется, что это извѣстіе выдуманно, потому что кому извѣстенъ характеръ и ловкость Вице-Короля въ политическихъ дѣйствіяхъ, тотъ не можетъ предположить подобнаго отвѣта.

— Сегодня или завтра ожидаютъ возвращенія Капудана-Паши изъ Каира; самъ Вице-Король ждетъ его, чтобы посоветоваться съ нимъ на счетъ мѣръ касательно флота. Съ нѣкотораго времени, передъ Александрійскою гаванью крейсируютъ двѣ корветы (Турецкая и Египетская) и нѣсколько бригговъ, какъ кажется изъ предосторожности по причинѣ сдѣланныхъ движеній, потому что видѣли какъ въ нѣкоторомъ разстояніи отъ Александріи, Французскій военный бригъ занимался измѣреніемъ глубины моря, но этотъ бригъ немедленно удаленъ по приближеніи крейсировавшихъ Египетскихъ кораблей.

— Офицеры Турецкаго флота начинаютъ досадовать, какъ кажется потому, что они оставили свои гаремы въ Константинополѣ; при всемъ томъ однакожъ нельзя ничего опасаться съ ихъ стороны, ибо обезоруженный Турецкой флотъ, такъ поставили между Египетскими кораблями, что всякое покушеніе было бы неудачно.

— Въ Каирѣ недавно сгорѣли до 30 домовъ, что приписываютъ умышленному заженію, въ слѣдствіе господствующей тамъ бѣдности, отъ которой страдаетъ народъ, ищетъ способа пользоваться грабежомъ и покражей при тушеніи огня. (G.C.)

Г р е ц і я.

Афины, 14-го Августа.

Король Оттонъ, получилъ отъ Султана золотую табакерку и письмо съ извѣщеніемъ Его Величества, о возмещеніи его на престолѣ. (A.P.S.Z.)

27-го Августа.

Въ Албавіи былъ бунтъ, не съ политическою цѣлью, а единственно для грабежа. Мусульмане живущіе въ Аргиро-Кастрѣ покушались взять городъ Химеру, населенный Христіанами; но сіи послѣдніе отразили ихъ. Военныя силы Химеритовъ состоятъ изъ 14,000 челов. Хотя изъ Турціи пишутъ единогласно, что Грецкое правительство хотѣло воспользоваться настоящимъ ея положеніемъ, но мы можемъ удостовѣрять, что Греція ни во что не вмешивается. (О.Г.Ц.П.)

Съ 1-го числа наступающаго мѣсяца Октября начинается подписка на послѣднюю четверть года, на газету Литовскаго Вѣстника. — Цѣна по прежнему 2 руб. 25 коп. сереб.

ВНАБНА. Типог. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Сентября 29 д. 1839 г. — Меховъ Жоласж. Соп. Иванъ Вахкеситъ.

— Можемъ довести, jako rzecz urzędową: Vice-Król oświadczył tutejszym konsułom jeneralnym, że tylko jeszcze jeden miesiąc czekać będzie na oświadczenie się wielkich dworów, i że ma nadzieję, iż pomienione oświadczenie zgodne będzie z jego życzeniami, to jest: zapewni mu dziedzictwo posiadanych krajów i oddalenie Chozrew-Baży. Gdyby zaś nie doczekał się przez miesiąc odpowiedzi na swe żądania, każe wkroczyć Ibrahimowi do Azji Mniejszej. Nadto ostrzegł konsułów jeneralnych, iż jeżeli flota Europejska zbliży się do Alexandryi, z żądaniem, wydania floty Tureckiej, i w tym także razie każe Ibrahimowi pójść na przód. Gdyby zaś Ibrahim oświadczył, że nie ma w tém miejscu, gdzie stoi, dostęczywności dla wojska, w takim przypadku upoważni go do dalszego wkroczenia w kraj Turecki. (G.R.K.P.)

— Stan rzeczy nie odmienił się dotąd prawie w niczym; Basza nie ustąpił żadnego z wymagań swoich i nie okazuje się bynajmniej skłonny do tego. Pierwej musi być usunięty Chozrew-Basza, zanim Mehmed-Ali przystąpi do układów, jestto warunek, od którego, jak powiada, nie odstąpi. Czyli jednakże w przyzwoleniu podobnem znajdzie się dla niego wielka przyjemność, to jest zupełnie co innego. Można o tém śmiało wątpić, bo jego widoki zmierzają do czego innego, nie do tego żeby zważyć nienawidzianego nieprzyjaciela, którego nieprzychylność nie zrzuciła mu dotąd nigdy, żadnej rzeczy wistej szkody. — Mówią, że gdy zagrożono Mehmedowi-Alemu pokazaniem się flot angielskiej i francuskiej pod Alexandryą, on z swojej strony zagroził podobnie ku Stambułowi. Zdaje się, że jest to zmyślona nowina: bo kto zna charakter i zęczność Vice-Króla w postępowaniu politycznym, ten podobnej odpowiedzi przypuszczać nie może.

— Kapudan-Basza jest spodziewany dziś lub jutro z powrotem z Kajru; sam Vice Król oczekuje na niego, chce bowiem naradzić się z nim, względem środków dotyczących się floty. Od niejakiemu czasu krążą przed Alexandryjską przystanią dwie korwety (Turecka i Egipska) i kilka brygow, ile się zdaje, przez ostrożność co do zarządzonych demonstracyj, widziano bowiem w pewnej odległości od Alexandryi, wojenny bryg francuski, zajęty wymiarem głębokości morza, ale bryg ten wnet się oddalił za zbliżeniem krążących okrętów egipskich.

— Oficerom z floty tureckiej zaczyna się tu przykrzyć, podobno dla tego, że zostawili haremy swoje w Stambule; wszakże nie można się z ich strony niczego obawiać, bo rozbrojoną flotę turecką tak między egipskimi okrętami ustawiono, iż żaden zamach nie mógłby się udać.

— W Kairze zgorzało niedawno do 30 domów, co przypisują podłożeniu ognia, skutkiem panującej tam nędzy, którą lud będąc uciśniony, szuka korażyści w rabunku i kradzieży, przygaszeniu ognia. (G.C.)

Г р е ц я.

Афины, 14-го Сierпня.

Крól Оттонъ otrzymałъ od Sułtana złotą tabakierę i listъ z doniesieniem Jego Król. Mości, o wstąpieniu jego na tron. (A.P.S.Z.)

27 Sierпня.

W Albanii wybuchło zaburzenie, nie w celach politycznych, ale dla łupieży i rabunku. Turecka ludność z Argyro-Kastro, chciała opanować miasto Chimerę, przez Chriścian zamieszkane, ale od tychże odpartą została. Siły wojskowe Chimerotów wynoszą 14,000 głów. Lubo wszystkie doniesienia z Turcyi jednoznacznie głoszą, że Rząd Grecki pragnie korzystać z obecnego jej położenia, zapewnić jednak możemy, iż Rząd pomieniony zupełnie jest obcy wszelkim poruszeniom. (G.R.K.P.)

Od dnia 1-go następującego miesiąca Października, zaczyna się Prenumerata na ostatni tego roku Kwartał Gazety Kuryera Litewskiego. — Cena zwyczajna rubli srebrem 2 kop. 25.